MAGAZIN sportiv

ŞTIAŢI CĂ...

...sprinterul italian Moreno, participînd la un concurs atletic desfăşurat în Chile, a parcurs 100 de metri în 10 secunde? Performanţa nu va putea fi însă omologată, întrucît pe stadion nu exista un anemometru (aparat pentru măsurat tăria vîntului).

...nici Frazier, nici Bonavena, după părerea lui Cassius Clay, nu sînt cei mai buni grei din lume, la ora actuală? Boxerul nr. 1 ar fi tot Sonny Liston. „Bineînţeles, în afară de mine — a continuat Clay. Şi voi dovedi acest lucru, în momentul cînd voi ieşi din închisoare, în cazul că apelul pe care l-am introdus împotriva condamnării mele îmi va fi respins".

...din „clubul celor 8 metri" fac parte 27 de atleţi? 17 americani, 4 sovietici, 2 finlandezi şi cîte un atlet din Franţa, R. D. Germană, Anglia şi Australia au reuşit să sară în lungime 8 metri sau mai mult.

CICLU ÎNCHIS

O veste care ar putea să ne întristeze la prima vedere. Potrivit „Buletinului de informaţii U.N.E.S.C.O.", în districtul Bahati din Kenya, membrii clubului de fotbal şi-au dizolvat asociaţia. În aceeaşi clipă însă, ei şi-au transformat clubul într-o companie amatoare de teatru („Tausi Drama Society"), considerînd că spectacolele pe scenă pot contribui mai eficace la culturalizarea populaţiei locale. Prima vedere a trecut. Nu mai avem dreptul să fim trişti. Cotizaţiile membrilor clubului şi eforturile trupei amatoare vor apropia pe băştinaşi de artă, de valorile culturii.

Trupa africană va juca la început doar piese cu 4—5 personaje, întrucît vechile generaţii admit greu prezenţa femeilor pe podium. Prilejul e bun. Poate că într-o zi compania teatrală din districtul Bahati se va decide să joace, în limba swahili, piesa lui Montherlant: „Cei unsprezece în faţa porţii de aur", care nu are decît cinci personaje masculine. Şi atunci, pe calea artei, fotbalul va reveni în viaţa localnicilor. Ei vor vedea pe „Interul, căpitanul echipei a treia de fotbal a unui mare club parizian", pe „Jacques Peyrony, extrema dreaptă, elev în filozofie la liceu", pe „Ramondou, half centru, student", pe „Beyssac, fundaş, vînzător într-un magazin de articole de sport", pe „Grădinarul-şef al stadionului". Şi atunci, ei vor prinde poate din nou gustul de a juca fotbal, vor avea din nou poftă să tragă şuturi la „poarta de aur". Poate că atunci, în loc să-l abandoneze, vor reînfiinţa clubul de fotbal.

Ciclul s-a încheiat.

(vib)

„Don Ricardo"

Ştiţi cine este venerabilul domn din fotografie?

Ricardo Zamora, portarul intrat în legendă, despre care vorbesc cu admiraţie nu numai... contemporanii săi, ci şi noile generaţii, fascinate de aureola acestui mare portar.

Anii de glorie ai lui Ricardo Zamora au fost între 1920—1936. În acest timp, el n-a lipsit niciodată din poarta Spaniei, luînd parte la 46 de meciuri. La celebritatea lui Zamora a contribuit, de altfel, faptul că, apărînd buturile Spaniei, în 20 de întîlniri n-a primit nici un gol!

Imaginea de faţă îl prezintă pe Ricardo Zamora salutînd pe cei 75.000 de spectatori care l-au sărbătorit recent la Madrid, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viaţă. În cinstea sa s-a organizat atunci un meci de fotbal între reprezentativa Spaniei şi o selecţionată a lumii.

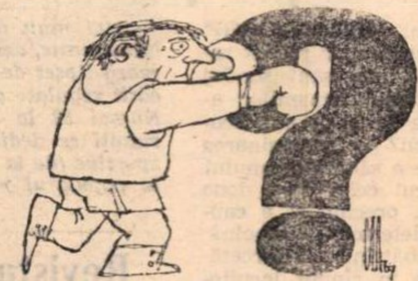
Fiind întrebat de ziarişti ce părere are despre acest joc, Zamora a declarat: „Două dintre cele 3 goluri primite de echipa Spaniei le-aş fi apărat în tinereţe".

Auzind răspunsul, unul dintre ziariştii mai în vîrstă a clătinat din cap în semn de protest: „Nu este adevărat! Le-ai fi apărat pe toate rei! Îţi aduci aminte că într-o zi „bună" ai apărat şi două penalti-uri?"

(I.O.).

● POŞTA MAGAZIN ● POŞTA MAGAZIN ● POŞTA MAGAZIN ●

OCTAVIAN GEORGESCU, BUCUREŞTI. Memoria vă înşeală! Boxerul italian „înalt, brunet, frumuşel", de o rezistenţă neobişnuită, adăugăm noi, învins de Gheorghe Negrea, în 1959, pe Republicii, nu era Saraudi, ci Favari. În cadrul aceleiaşi reuniuni Nino Benvenuti a boxat cu Şerbu Neacşu şi Masteghin cu Vasile Mariuţan.

ION DUMITRU, BUCUREŞTI. — Meciul la care vă referiţi nu s-a jucat, pînă la urmă, sub titulatura anunţată, Rapid—Selecţionata olimpică a Iugoslaviei, ci a devenit un joc Iugoslavia—România, prezentat ca atare şi de ziarele iugoslave. Rezultatul întîlnirii — 1—0 pentru noi — figurează în bilanţul echipei noastre naţionale, iar jucătorii care au evoluat au primit cîte o... tresă de internaţional.

I. OPREA, PLOIEŞTI. — Pe marginea faptului că U.T.A. s-a fotografiat pe stadion, după victoria obţinută asupra lui Dinamo Bucureşti, aţi ticluit un catren:

Pe faţa lor citit-am bucurie,
În clipa cînd i-a prins obiectivul.
Cu toţi sperăm ca din fotografie
Băieţii să reţină... POZITIVUL.

Sînt semne că aşa au şi făcut. Prima dovadă: meciul de miercuri. Să-i vedem pe arădeni şi mîine. Se fotografiază sau nu?

M. RABINOVICI, BUCUREŞTI. — 1) Joe Walcott a devenit campion mondial de box la toate categoriile, la 5 iunie 1951, învingîndu-l prin K.O. în repriza a 7-a pe Ezzard Charles. Cu patru luni înainte, fusese învins la puncte de acelaşi Ezzard Charles. Walcott a pierdut titlul în 1952, fiind învins prin K.O. în repriza a 13-a de Rocky Marciano. După un an, revanşa avea să se încheie cu o victorie fulgerătoare a lui Marciano: K.O. în prima repriză. 2) Primo Carnera a devenit campion mondial la 29 iunie 1933: victorie prin K.O. în repriza a 6-a asupra lui Jack Sharkey. 3) Pe „tronul" greilor, lui Joe Louis i-a urmat Ezzard Charles.

PURZA ORLANDO, ARAD. — „Vă scriu cu speranţa că n-o să mă ardeţi pe rug pentru că scot la iveală o greşeală: toate cele 3 goluri ale „selecţionatei lumii", în meciul cu Spania, au fost înscrise de Mazzola, în timp ce dv. i-aţi anunţat ca marcatori pe

Mazzola, Eusebio şi Goywaerts". Dv. sînteţi cel care greşiţi. Nici gînd însă, pentru asta, să vă ardem pe rug. Să-mi consum raţia de lemne?...

SICĂ BARBU, MEDIAŞ. — 1) Ce „vechime" are Dan Coe la Rapid? Ca să spunem aşa, s-a „născut" aici. Este 100% un produs al Rapidului, promovat din echipa de juniori. — 2) Ne întrebaţi care este cea mai mare victorie internaţională a Rapidului. Ce rost are să ne lăudăm cu ce-a fost odată? Să învingă pe Trakia şi

mă oblig să vă răspund din nou săptămîna viitoare!

ION CONSTANTIN, BUCUREŞTI. — Din „cinemateca... campionatului", ne-am oprit... bilete pentru:

CONSTANTIN (Steaua) — „Şeful sectorului suflete".

AUREL CHIRICA, BUCUREŞTI. — În cel de al treilea meci cu Danemarca, din cadrul preliminariilor olimpice din 1963, noi am aliniat următoarea formaţie: Mîndru — Popa, Caricaş, Greavu — Petru Emil, Koszka — Pîrcălab, Sasu, Fl. Voinea, Constantin, Creiniceanu. Întîlnirea a avut loc la Torino şi s-a încheiat cu victoria noastră: 2—1, golurile fiind marcate de Creiniceanu şi Sasu.

IANE COTRUMBA, CONSTANŢA. — Partida Portul—Siderurgistul Galaţi a fost arbitrată de C. Ghemingean şi nu de Gh. Hrisafi, cum vi s-a părut dv. Atît de mult v-a supărat arbitrajul, încît aţi ţinut cu... Siderurgistul? Şi cînd te gîndeşti că arbitrul Ghemingean conta pe o statuie la Constanţa!

ION POŞTAŞU
Ilustraţii: N. CLAUDIU

Încă un titlu pentru Andrei Demeter

Cu cîtăva vreme în urmă, conferenţiarul universitar ANDREI DEMETER de la catedra de fiziologie a I.C.F., şi-a susţinut teza de doctor în ştiinţe medicale, prezentînd o lucrare de *„Studii asupra contracţiilor izometrice şi izotonice la sportivii de performanţă"*. Andrei Demeter este primul dintre medicii sportivi din ţara noastră care a obţinut titlul de doctor, pe baza unei lucrări din domeniul educaţiei fizice şi sportului.

Cititorii noştri mai „vîrstnici" îşi amintesc poate că, în urmă cu mai bine de un deceniu, Andrei Demeter se număra printre sportivii fruntaşi din România. El a cîştigat de două ori titlul de campion republican la aruncarea suliţei (1954—68,32 m şi 1957—73,16 m) şi a corectat de patru ori recordul naţional al acestei probe: 1953—63,51 m, 1955—68,63 m, 1956—69,23 m şi 1957—75,88 m.

O fată curajoasă

La 19 ani, marea pasiune a lui Martine Jayais este arbitrajul. Dar, nu la volei, baschet sau gimnastică, ci la cel mai... periculos dintre sporturi: fotbalul! Ea a urmat cu sîrguinţă un curs de arbitri, şi-a luat cuvenita licenţă, iar recent şi-a făcut debutul ca arbitru de linie la meciul Combrad-Alcony.

Ea s-a înţeles foarte bine cu arbitrul de centru, care nu era altul decît tatăl ei, Louis Jayais.

Un set cît opt!

Cel mai lung meci din istoria tenisului american s-a înregistrat cu prilejul unui turneu care s-a desfăşurat la Newport. În al doilea tur al probei de dublu bărbaţi Leach şi Dell au trebuit să... transpire 6 ore şi 10 minute pentru a putea înfrînge pe compatrioţii lor Mozul şi Schloss. Scor: 3—6, 49—47, 22—20! Cine ştie cît ar mai fi durat partida, dacă formula n-ar fi fost 2 din 3, ci 3 din 5!

Această întîlnire-fluviu s-a desfăşurat pe spaţiul a 2 zile. În prima zi, meciul a trebuit să fie întrerupt la scorul de 3—6, 35—35, din cauza întunericului...

„Debutul" balonului oval

File din istoria sportului nostru

Primele file ale istoriei rugbiului din ţara noastră au fost semnate de tineri care au studiat în Franţa.

Era prin toamna anului 1913...

Printre cei reîntorşi acasă cu pasiune pentru acest sport bărbătesc, cîteva nume care depăşiseră de mult anonimatul rugbistic: Trifu, fost internaţional în Franţa, M. Iconomu, căpitanul echipei din Montpellier şi, alături de ei, jucători apreciaţi la Racing, Stade Français etc. *„Noii jucători sosiţi formară un club, se înconjurară de elemente tinere şi dornice de sporturi, ceilalţi care formau comisiunea de rugbi a Federaţiei făcură la fel şi astfel, curînd, două echipe stăteau faţă în faţă".* (Ilustraţiunea naţională din aprilie—mai 1914).

Primele întîlniri amicale, nu întotdeauna cu formaţii complete, echipament adecvat, sau cu... antrenament la zi, au trezit un viu interes, concretizat şi în faptul că revista mai sus citată, dedică prima rubrică *„Viaţa sportivă"* rugbiului, ca un fapt logic *„faţă de extraordinara răspîndire a rugbiului la noi, faţă de avîntul şi însufleţirea cu care acest sport a fost primit şi de amatori şi de marele public"*.

Dar, să nu ne entuziasmăm şi noi...

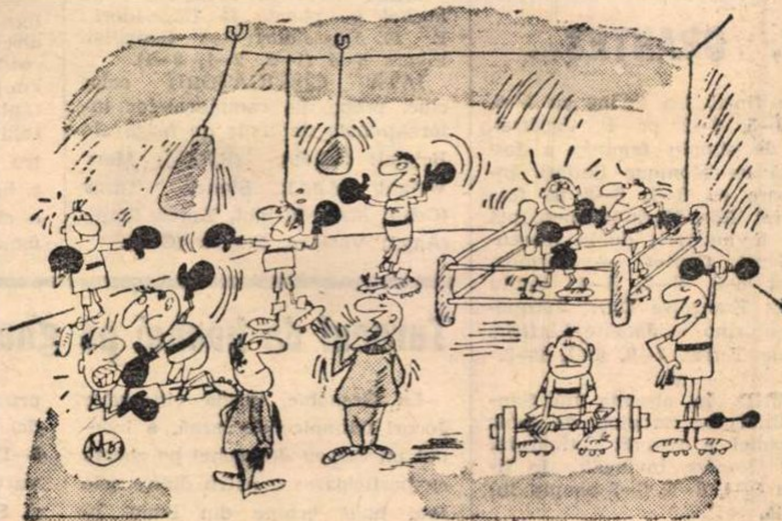
Sîntem totuşi în 1913 şi realitatea vine să ne arate că, în fond, numai 2 cluburi aveau formaţii de rugbi. Dar, „cele două echipe prime ale cluburilor nu mai putură să mulţumească echipe secunde, compuse în întregime din tineri debutanţi". Deci... 4 echipe! Liceenii de la Matei Basarab, Sava, Gheorghe Lazăr, Mihai Viteazul şi Şcoala de arte şi meserii sînt rapid cuceriţi de frumuseţea noului sport, echipele se formează imediat şi... nu mai lipseşte decît competiţia în care să-şi dispute întîietatea!

A venit primăvara anului 1914 şi o dată cu ea primul campionat şi încă pe două serii! (ce-i drept, în fiecare serie nu jucau decît... 2 echipe...). Prima campioană: Tenis Club Român.

În paralel, s-a disputat şi un „campionat interşcolar" dotat cu „Cupe Malla". Victoria a revenit echipei Liceului Gh. Lazăr care a învins în finală formaţia Liceului Matei Basarab.

Începutul era făcut...

DORIN ŞTEFLEA

Şi întreaga săptămînă înaintea meciurilor-cheie de pe teren propriu, fotbaliştii mei nu fac antrenamente decît la sală!!!

Desen de ADRIAN ANDRONIC

Un aforism despre antrenori

Soarta antrenorilor a făcut, nu o dată, subiectul de discuţie al presei sportive din toate ţările. Uitaţi, în clipele fericite ale victoriei, cînd toată gloria revine jucătorilor, ei apar pe primul plan ori de cîte ori echipa pe care o pregătesc părăseşte terenul învinsă. Şi „ori de cîte ori" este un fel de a vorbi, fiind cunoscute cazurile cînd antrenori celebri au fost schimbaţi în urma unei singure înfrîngeri suferite de echipa respectivă.

Angajat într-o discuţie pe această temă, cunoscutul fotbalist englez Bobby Charlton a făcut următoarea reflecţie amară:

— Un antrenor valorează exact atîta cît valorează ULTIMA performanţă a echipei sale.

Pe concret

Dunărea Giurgiu deşi joacă în divizia C, a fost eliminată din „Cupa României" de o echipă de categorie orăşenească.

În plin sezon autumnal,
Cînd ploaia e ceva normal,
Nivelul Dunării —constat—
La Giurgiu nu-i prea ridicat.

Fotbaliştii de la Autobuzul Găeşti plătesc din buzunarul lor baremurile arbitrilor.

Au cerut, de-un timp încoace,
Cunoscîndu-şi buzunarul,
Meciurile să le joace
După ce şi-au luat salarul.

Gh. Sandu, preşedintele asociaţiei sportive din Alexeeni-Urziceni, a cumpărat fotbaliştilor 15 perechi de ghete numărul... 40, care i se potrivesc doar lui.

Sandu a propus aici
Şi-o echipă de pitici
Că deh, vrea, bată-l păcatul,
Să-şi încalţe şi băiatul.

Fotbalistul Pisică de la Metalul Copşa Mică a fost suspendat pe cinci luni pentru comportare nesportivă la un meci.

Aflînd de suspendare, cică,
A spus cu voce tremurîndă
Că-şi schimbă numele Pisică
Şi îşi va zice...
Miţă Blîndă.

V. D. POPA